

rektorat til dets Erklæring, og dets Udtalelse gaar ogsaa ud paa, at af de Anlæg, som Kommissionen har foreslaaet, burde Anlægget Holstebro—Vejle have Fortrinnet og være det første, som der skulde stilles Forslag om.

Naar man har spurgt, hvilke Indvendinger man havde at gøre med Hensyn til Viborg—Herning-Banen, som der ogsaa kunde have været Tale om at stille Forslag om, i Stedet for Holstebro—Vejle-Banen, saa er der af de Indvendinger, der kunde gøres mod Banen Viborg—Herning, for det første den, at der ikke havde været Enstemmighed i Kommissionen om denne Bane, der havde været nogen Forskellighed i Opfattelsen af Hensigtsmæssigheden af at bygge en Bane der; der var, saa vidt jeg ved, 3 Medlemmer i Kommissionen, som havde ønsket en anden Ordning, idet man i Stedet for Forbindelsen mellem Viborg og Herning paa den ene Side og mellem Langaa og Silkeborg paa den anden, nærmest var stemt for en Forbindelse fra Rødkærsbro over Kellerup til Silkeborg, som skulde yde Erstatning for denne Bane. Jeg skylder at oplyse, at det er en Bane, som den nuværende Statsbanedirektion er imod; den mener, det er en meget uheldig Plan, men det er en gammel Tanke, som har været oppe før, og hvis man kunde spare to Baner ved at lægge en noget kortere midt imellem, havde der ganske vist ikke været saa lidt opnaaet. Det var den ene Grund, den anden var den, at ganske vist forkorter en Bane fra Viborg til Herning Vejen til Esbjerg fra Nordjyllands østlige Del med 61 Kilometer, men for at benytte en saadan Bane maa man gaa — lad os tage fra Aalborg, det ligger naturligst for i Østjylland — over Svenstrup, Nibe, Aars, Aalestrup og Viborg og derved til Herning, Skern, Varde, Esbjerg. Det er, som det ikke vil være ærede Medlemmer ubekendt, en kombineret Drift af Statsbaner og Privatbaner, vekselvis er man paa Privatbane og paa Statsbane. Dette kunde jo nok blive forbedret en Del, hvis man i Tidens Løb forpagtede Aars—Nibe—Svenstrup-Banen, saa vilde det alt sammen være under Statsbanerne. Men jeg tror dog, at de 61 Kilometer, som man vilde spare i Vej, ikke vilde finde et tilsvarende Udtryk ved Varetransportens Hurtighed og heller ikke med Hensyn til Omkostningerne. Vi vide jo alle, at vore nuværende Tariffer i alt Fald ere saadanne, at paa den sidste Strækning af lange Afstande betales der over ordentlig lidt, saaledes at det er de

sidste 60 Kilometer, om jeg saa maa sige, der ikke betales for, saa at Forskellen i Pris ikke bliver saa stor. Med Hensyn til Besparelse i Tid forudsætter en saadan Sammenligning, at der køres lige saa hurtigt paa Banen Aars—Nibe—Svenstrup—Viborg o. s. v., som nu paa de store Veje i Øst og Vest, og det vil være en intensiv Drift, som vil medføre ikke faa Udgifter; og som jeg ikke rigtig kan tænke mig, man vil skride til. Jeg nævner kun dette, fordi man i det andet høje Ting har lagt saa overordentlig stor Vægt paa den ganske vist ubestridelige Kendsgerning, at denne Bane peger mod Esbjerg og kan benyttes for Transport mod Esbjerg med nogen Fordel, naar man da indfører visse Forandringer. Jeg anser det dog ikke for berettiget at lægge en saadan Vægt derpaa, som man har gjort, idet der dog er adskilligt, som taler for, at de nu benyttede Veje for at komme til Esbjerg baade fra det østlige og vestlige Jylland ikke i nogen væsentlig Grad vilde blive forandrede, hvis vi fik en Viborg—Herning Bane. Jeg tror, at man væsentlig vil søge ad de gamle Veje. Men paa den anden Side er det ikke udelukket, at der kunde komme nogen ny Trafik. Vejen er ubestridelig kortere, og det vil vel ogsaa kunne bringe nogen Forbedring med Hensyn til Transportmaaden; det er ogsaa af mig indrømmet i det andet Ting. Imidlertid, da der intet som helst var, der talte imod, tværtimod alt talte for det ene Baneanlæg, medens der var en Del Betænkelighed ved at gaa til det andet, valgte Regeringen at fremsætte Forslag om en Holstebro—Vejle Bane, idet vi mente, at det var et betydeligt Anlæg; som det vilde være heldigt at faa bragt til Udførelse, da man i mange Aar har fremsat Ønsker derom i det andet Ting. Imidlertid er dette Haab ikke gaaet i Opfyldelse, jeg ved ikke, hvorledes man vilde have stillet sig, hvis Regeringen havde fremsat Forslag til en Viborg—Herning Bane alene. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at man saa vilde have rettet Bebrejdelser imod mig, fordi jeg ikke havde fremsat Forslag om en Holstebro—Vejle Bane. Det er ikke sikkert, jeg har Ret deri, men jeg tror det. Men sikkert er det, at efter at der er blevet stillet Forslag om en anden Bane, er denne Bane fra Viborg til Herning bleven fremstillet som noget saa overordentlig meget vigtigere end denne anden Bane, og man har i de senere Dage i Folketinget kunnet se baade 20 og 30 Medlemmer staa op den ene efter den anden og med stærke Ord